

**II SA/Wa 1806/15 - Wyrok Wojewódzkiego Sądu
Administracyjnego w Warszawie**

Wyrok

**Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w
Warszawie**

z dnia 13 kwietnia 2016 r.

II SA/Wa 1806/15

UZASADNIENIE

Skład orzekający

Przewodniczący: Sędzia WSA Olga Żurawska-Matusiak (spr.).

Sędziowie WSA: Anna Mierzejewska Janusz Walawski.

Sentencja

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 13 kwietnia 2016 r. sprawy ze skargi R. G. na decyzję Komendanta Głównego Policji z dnia (...) września 2015 r. nr (...) w przedmiocie odmowy wydania pozwolenia na broń palną do celów kolekcjonerskich oddała skargę

Uzasadnienie faktyczne

Decyzją nr (...) z (...) września 2015 r. Komendant Główny Policji, na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 i art. 268a k.p.a. oraz art. 10 ust. 1, ust. 2 pkt 6, ust. 3 pkt 5 i art. 12 ust. 1 ustawy z dnia 21 maja 1999 r. o broni i amunicji (Dz. U. z 2012 r. poz. 576 z późn. zm.), po rozpatrzeniu odwołania R. G. (dalej jako skarżący) od decyzji Komendanta Wojewódzkiego Policji w (...) nr (...) z (...) lipca 2015 r. przyznającej pozwolenie na 30 egzemplarzy broni palnej do celów kolekcjonerskich w postaci broni boczego zapłonu z lufami gwintowanymi, o kalibrze do 6 mm, broni centralnego zapłonu z lufami gwintowanymi, o kalibrze do 12 mm, broni gładkolufowej oraz broni przystosowanej do strzelania wyłącznie przy pomocy prochu czarnego/dymnego, utrzymał w mocy zaskarżoną decyzję.

W uzasadnieniu wydanego rozstrzygnięcia organ wskazał na następujące okoliczności faktyczne i prawne sprawy.

Komendant Wojewódzki Policji w (...) decyzją, wydaną w drodze ponownego postępowania w związku z uchycieniem przez Komendanta Głównego Policji poprzedniej decyzji organu I instancji z dnia (...) marca 2014 r., nr (...), wydał skarżącemu pozwolenie na 30 egzemplarzy broni palnej do celów kolekcjonerskich w postaci broni boczego zapłonu z lufami gwintowanymi, o kalibrze do 6 mm, broni centralnego zapłonu z lufami gwintowanymi, o

kalibrze do 12 mm, broni gładkolufowej oraz broni przystosowanej do strzelania wyłącznie przy pomocy prochu czarnego/dymnego, ponieważ jest to broń wymieniona w art. 10 ust. 4 pkt 4 ustawy o broni i amunicji jako broń służąca do celów sportowych oraz jest ona objęta zwolnieniem z egzaminu, o którym mowa w art. 16 ust. 1 tej ustawy z powodu zdawania przez skarżącego takiego egzaminu na podstawie odrębnych przepisów (skarżący uzyskał patent strzelecki oraz licencję PZSS). Organ podał, że skarżący żądał do celów kolekcjonerskich przyznania także prawa do posiadania pozostałych rodzajów broni, o których mowa w art. 10 ust. 4 ustawy o broni i amunicji, jednakże z powodu niezaliczenia egzaminu teoretycznego dotyczącego tych pozostałych rodzajów broni, organ I instancji nie mógł pozytywnie rozstrzygnąć sprawy w tej części, o czym przesądza przepis art. 17 ust. 3 prawa materialnego. Organ wskazał, że wyznaczył na 7 lipca 2014 r. egzamin ze znajomości przepisów dotyczących posiadania i używania broni oraz sprawdzenia umiejętności bezpiecznego posługiwania się bronią z wyłączeniem broni sportowej. Egzaminu tego skarżący nie zdał. Pomimo wyznaczenia terminu egzaminu poprawkowego na 1 sierpnia 2014 r., skarżący na egzamin ten nie stawił się stwierdzając, iż pierwszy egzamin był przeprowadzony niezgodnie z ustawą o broni i amunicji, ponieważ w części teoretycznej obejmował sprawdzenie znajomości przepisów dotyczących posiadania i używania broni oraz zagadnień wspólnych dla wszystkich rodzajów broni, co jest w jego przekonaniu niedozwolone. Z tego względu wniósł o unieważnienie egzaminu, dodając przy tym, iż osoby ubiegające się o broń sportową do celów kolekcjonerskich są zwolnione od egzaminu na podstawie art. 16 ust. 2 ustawy o broni i amunicji. Postanowieniem z (...) sierpnia 2014 r. nr (...) Komendant Wojewódzki Policji w (...) odmówił uwzględnienia żądania skarżącego co do unieważnienia egzaminu wyjaśniając, iż jego zakres był zgodny z rozporządzeniem Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 20 marca 2000 r. (Dz. U. z 2000 r. Nr 19, poz. 241 z późn. zm.) w sprawie egzaminu ze znajomości przepisów dotyczących posiadania broni oraz umiejętności posługiwania się bronią. Organ wskazał ponadto, iż w przygotowanych pytaniach testowych uwzględniono zwolnienie skarżącego z części egzaminu wynikającej z posiadania licencji PZSS. Organ wyznaczył skarżącemu kolejny termin egzaminu poprawkowego na 29 sierpnia 2014 r., jednakże skarżący nie stawił się również na ten egzamin. Następnie na jego wniosek postępowanie zostało zawieszone. Pismem z 9 grudnia 2014 r. skarżący zwrócił się po raz kolejny do organu I instancji o unieważnienie egzaminu z 7 lipca 2014 r., przedstawiając swoje zarzuty co do zakresu oraz obowiązku jego złożenia. Takie samo żądanie zawarte zostało w piśmie z 15 lutego 2015 r. W odpowiedzi na powyższe organ wyjaśnił, iż żądanie to zostało już rozpatrzone negatywnie 1 sierpnia 2014 r. Kwestię tę omówiono dodatkowo w piśmie z 27 stycznia 2015 r. 2 kwietnia 2015 r. do organu I instancji wpłynęło pismo skarżącego, w którym wniósł o podjęcie postępowania oraz zmodyfikował swój wniosek z 25 stycznia 2014 r. z 20 egzemplarzy broni palnej do celów kolekcjonerskich na 30. Podniósł w nim, iż ze względu na posiadanie patentu strzeleckiego w dyscyplinach pistolet, karabin i strzelba gładkolufowa na podstawie art. 16 ust. 2 oraz art. 30 ust. 1b ustawy o broni i amunicji jest zwolniony od egzaminu przed organem Policji. Do pisma dołączył patent strzelecki potwierdzający jego kwalifikacje do uprawiania sportu strzeleckiego oraz licencję PZSS ważną na 2015 r. Pismem z 10 kwietnia 2015 r. organ I instancji zawiadomił skarżącego, że zebrany materiał dowodowy pozwala uwzględnić jego żądanie w zakresie broni boczego zapłonu z lufami gwintowanymi o kalibrze do 6 mm, broni centralnego

zapłonu z lufami gwintowanymi o kalibrze do 12 mm, broni gładkolufowej oraz broni przystosowanej do strzelania wyłącznie przy pomocy prochu czarnego/dymnego, ponieważ odpowiada kwalifikacjom skarżącego wynikającym z jego patentu i licencji PZSS. Jednocześnie wskazano, że jeżeli chce uzyskać pozwolenie wybiegające poza wymieniony zakres, zobowiązany jest zdać egzamin, który został wyznaczony na 15 maja 2015 r. Na egzamin skarżący nie stawiał się stwierdzając, że nie otrzymał na piśmie informacji o zakresie wiedzy objętej nim. W odniesieniu do powyższego organ I instancji po raz kolejny wyjaśnił zakres egzaminu poprawkowego dla skarżącego. Jednocześnie zawiadomił o zakończeniu gromadzenia materiału dowodowego i możliwości skorzystania z uprawnień wynikających z art. 10 § 1 k.p.a.

Oceniając zebrany w sprawie materiał dowodowy organ I instancji uznał, iż na podstawie art. 10 ust. 5 pkt 1 ustawy o broni i amunicji oraz § 1 pkt 8 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji w sprawie rodzajów broni palnej odpowiadającej kategoriom broni palnej określonym w dyrektywie w sprawie kontroli nabywania i posiadania broni wniosek skarżącego odnośnie przyznania prawa do posiadania w celu kolekcjonerskim pistoletów maszynowych o kalibrze od 6 mm do 12 mm i karabinków samoczynnych o kal. od 5,45 mm do 7,62 mm nie może być uwzględniony, podobnie brak jest podstaw do wydania jej pozwolenia na broń palną bojową, gazową i alarmową w postaci pistoletów lub rewolwerów centralnego zapłonu o kal. od 6 mm do 12 mm, pistoletów sygnałowych, strzelb powtarzalnych o kalibrze wagomiarowym 12 mm, broni dopuszczonej do wykonywania polowań na podstawie odrębnych przepisów, broni alarmowej albo innej broni palnej, konstrukcyjnie przeznaczonej do strzelania wyłącznie amunicją ślepą, ponieważ skarżący nie złożył egzaminu ze znajomości przepisów dotyczących posiadania oraz umiejętności posługiwania się taką bronią. Dlatego organ przyznał skarżącemu pozwolenie na posiadanie w celu kolekcjonerskim 30 egzemplarzy broni w postaci broni boczego zapłonu z lufami gwintowanymi, o kalibrze do 6 mm, broni centralnego zapłonu z lufami gwintowanymi, o kalibrze do 12 mm, broni gładkolufowej oraz broni przystosowanej do strzelania wyłącznie przy pomocy prochu czarnego/dymnego.

W odwołaniu od tej decyzji skarżący wnioskował o wydanie pozwolenia na 30 egzemplarzy broni palnej do celów kolekcjonerskich, w określonym przez niego zakresie. Zarzucił organowi przeprowadzenie niezgodnego z prawem egzaminu i zasygnalizował, że w razie niekorzystnego rozpatrzenia odwołania sprawę skieruje do sądu.

Wskazaną na wstępie decyzją Komendant Główny Policji utrzymał w mocy zaskarżone rozstrzygnięcie. Przywołał treść art. 10 ust. 1 i ust. 3 pkt 5 i art. 12 ust. 1 ustawy o broni i amunicji podkreślając, że pozwolenie na broń może być wydane pod warunkiem zdania egzaminu przed komisją powołaną przez właściwy organ Policji ze znajomości przepisów dotyczących posiadania i używania danej broni oraz z umiejętności posługiwania się tą bronią, jeśli osoba ubiegająca się nie jest zwolniona z tego egzaminu na podstawie art. 16 ust. 2 omawianej ustawy.

Organ zważył, że konieczność zdawania przez skarżącego egzaminu jest kwestią, z którą skarżący nie zgadza się, podnosząc, że jako posiadacz patentu strzeleckiego i licencji PZSS zwolniony jest z tego egzaminu właśnie na podstawie art. 16 ust. 2 prawa materialnego oraz

art. 30 ust. 1b. Jak wskazał organ faktycznie skarżący jest zwolniony z egzaminu, jednakże tylko częściowo, co organ I instancji usiłował kilkakrotnie, bezskutecznie wyjaśnić.

Organ wskazał, że przywołane przepisy m.in. stanowią, że osoby ubiegające się o pozwolenie na broń lub dopuszczone do jej posiadania zwolnione są z egzaminu w zakresie broni sportowej (jest o niej mowa w art. 10 ust. 4 pkt 4 ustawy), jeśli zdały taki egzamin na podstawie odrębnych przepisów. Egzamin zdaje się natomiast "ze znajomości przepisów dotyczących posiadania i używania danej broni oraz z umiejętności posługiwania się tą bronią" (art. 16 ust. 1 ustawy). Skoro zatem skarżący zdał egzamin zorganizowany przez PZSS dotyczący "broni sportowej", to chcąc posiadać do celów kolekcjonerskich również pozostałe rodzaje broni, o których mowa w art. 10 ust. 4 prawa materialnego, powinien zdać egzamin "uzupełniający" przed komisją powołaną przez KWP w (...). Egzaminu takiego skarżący nie zdał, a następnie zaczął kwestionować jego ważność (zgodność z prawem) i konieczność jego przeprowadzenia w stosunku do niego. W tej sytuacji organ I instancji przyznał skarżącemu pozwolenie na żadaną ilość, ale wyłącznie "broni sportowej", w zakresie której zwolniony jest on z egzaminu. Działanie takie znajduje oparcie w omawianych przepisach prawa materialnego, a samo postępowanie - w przepisach prawa procesowego. Organ zważył nadto na prawidłowość pytań zawartych w zestawie nr 20 testu, który skarżący rozwiązywał oraz prawidłowość przewidzianych do zakreślenia odpowiedzi na te pytania. Część zagadnień objętych egzaminem jest ogólną i odnosi się do wszystkich rodzajów broni określonych w ustawie, a tym samym wszystkie osoby ubiegające się o pozwolenie na broń w jakimkolwiek celu winny posiadać stosowną wiedzę na ten temat. Komendant Główny Policji podzielił stanowisko Komendanta Wojewódzkiego Policji w (...), iż ze względu na treść art. 10 ust. 5 pkt 1 ustawy o broni i amunicji oraz § 1 pkt 8 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji w sprawie rodzajów broni palnej odpowiadającej kategoriom broni palnej określonym w dyrektywie w sprawie kontroli nabywania i posiadania broni przyznanie skarżącemu prawa do posiadania pistoletów maszynowych o kalibrze od 6 mm do 12 mm i karabinków samoczynnych o kal. od 5,45 mm do 7,62 mm jest niemożliwe, bowiem jest to broń szczególnie niebezpieczna i jako taka dostępna tylko podmiotom, o których mowa w art. 29 ust. 2 ustawy o broni i amunicji, a więc nie osobom fizycznym do prywatnych celów.

W skardze na powyższą decyzję, która wpłynęła do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie skarżący wniósł o uznanie egzaminu z 7 lipca 2014 r. za niezgodny z przepisami ustawy o broni i amunicji i zwrot poniesionej opłaty za egzamin oraz wydanie decyzji zgodnej z jego wnioskiem, tzn. wydanie pozwolenia na broń do celów kolekcjonerskich w ilości 30 sztuk.

W odpowiedzi na skargę organ wniósł o jej oddalenie i podtrzymał w całości swoją dotychczasową argumentację.

Uzasadnienie prawne

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie zważył, co następuje:

Stosownie do art. 1 ustawy z dnia 25 lipca 2002 r. - Prawo o ustroju sądów administracyjnych (Dz. U. Nr 153, poz. 1269 z późn. zm.), sądy administracyjne sprawują wymiar sprawiedliwości przez kontrolę działalności administracji publicznej pod względem

zgodności z prawem, jeżeli ustawy nie stanowią inaczej. Natomiast zgodnie z treścią art. 3 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2012 r. poz. 270 z późn. zm., dalej jako p.p.s.a.), sądy administracyjne sprawują kontrolę działalności administracji publicznej i stosują środki przewidziane w ustawie, zaś kontrola tej działalności, zgodnie z § 2 pkt 1 tego przepisu obejmuje orzekanie w sprawach skarg na decyzje administracyjne.

Rozpoznając niniejszą sprawę w świetle powołanych wyżej kryteriów, Sąd uznał, że skarga nie zasługuje na uwzględnienie. W sprawie nie doszło bowiem do naruszenia prawa w stopniu mogącym mieć wpływ na jej wynik.

Podstawą materialnoprawną zaskarżonej decyzji stanowią przepisy art. 10 ust. 1, ust. 2 pkt 6, ust. 3 pkt 5, ust. 4 i art. 12 ust. 1 ustawy z dnia 21 maja 1999 r. o broni i amunicji (Dz. U. z 2012 r. poz. 576 z późn. zm., dalej jako u.b.i a.). Zgodnie z tymi przepisami pozwolenie na broń wydaje się, jeżeli wnioskodawca nie stanowi zagrożenia dla samego siebie, porządku lub bezpieczeństwa publicznego oraz przedstawi ważną przyczynę posiadania broni, przy czym w przypadku broni palnej do celów kolekcjonerskich za ważną przyczynę uważa się w szczególności udokumentowane członkostwo w stowarzyszeniu o charakterze kolekcjonerskim. Pozwolenie na broń wydawane w celach kolekcjonerskich uprawnia do posiadania broni, o której mowa w pkt 1-6 art. 10 ust. 4 u.b.i a. Przepis art. 12 ust. 1 u.b.i a. stanowi natomiast, że pozwolenie na broń wydawane jest w drodze decyzji administracyjnej, w której określa się cel, w jakim zostało wydane oraz rodzaj i liczbę egzemplarzy broni. W myśl zaś przepisu art. 16 ust. 1 u.b.i a. osoba, która występuje z podaniem o wydanie pozwolenia na broń, jest obowiązana zdać egzamin przed komisją powołaną przez właściwy organ Policji ze znajomości przepisów dotyczących posiadania i używania danej broni oraz umiejętności posługiwania się tą bronią. Stosownie do ust. 2 art. 16 u.b.i a. od egzaminu, o którym mowa w ust. 1, zwolnieni są funkcjonariusze Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Służby Celnej, Biura Ochrony Rządu, Służby Więziennej, funkcjonariusze lub pracownicy innych państwowych formacji uzbrojonych i żołnierze zawodowi Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, członkowie Polskiego Związku Łowieckiego - w zakresie broni myśliwskiej, oraz członkowie Polskiego Związku Strzelectwa Sportowego posiadający licencję zezwalającą na uprawianie strzelectwa sportowego - w zakresie broni sportowej, jeżeli zdali taki egzamin na podstawie odrębnych przepisów. W myśl natomiast ust. 3 tegoż artykułu minister właściwy do spraw wewnętrznych, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych, określi, w drodze rozporządzenia, tryb przeprowadzania i zakres przedmiotowy egzaminu, skład komisji egzaminacyjnej oraz stawki odpłatności za egzamin. Egzamin powinien składać się z części teoretycznej, dotyczącej znajomości przepisów w zakresie zgodnego z prawem posiadania i używania danej broni, oraz z części praktycznej, dotyczącej umiejętności posługiwania się tą bronią, a stawki odpłatności za egzamin powinny być zróżnicowane w zależności od celu, w jakim ma być wydane pozwolenie na broń. W oparciu o powyższe upoważnienie wydane zostało 20 marca 2000 r. rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji w sprawie egzaminu ze znajomości przepisów dotyczących posiadania broni oraz umiejętności posługiwania się bronią. Zgodnie zaś z art. 17 ust. 3 u.b.i

a. właściwy organ Policji odmawia wydania pozwolenia na broń osobie, która nie zdała egzaminu, o którym mowa w art. 16 ust. 1.

W rozpoznawanej sprawie organ doszedł do przekonania, że skarżący spełnia przesłanki materialnoprawne wskazane w art. 10 ust. 1 i ust. 3 pkt 5 u.b.i a. i dlatego wydał decyzję - pozwolenie na 30 egzemplarzy broni palnej do celów kolekcjonerskich w postaci broni boczego zapłonu z lufami gwintowanymi o kalibrze do 6 mm, broni centralnego zapłonu z lufami gwintowanymi o kalibrze do 12 mm, broni gładkolufowej oraz broni przystosowanej do strzelania wyłącznie przy pomocy prochu czarnego/dymnego. Organ prawidłowo przyjął, że żądanie skarżącego wydania pozwolenia na broń kolekcjonerską mogło zostać uwzględnione jedynie w zakresie broni palnej do celów sportowych, albowiem jedynie w zakresie broni tego rodzaju skarżący wykazał się kwalifikacjami wynikającymi z posiadanego patentu i licencji PZSS. Skarżący ubiegając się o pozwolenie na broń obowiązany był bowiem zdać egzamin przewidziany w art. 16 ust. 1 u.b.i a. ze znajomości przepisów dotyczących posiadania i używania danej broni. Zwolnienie przewidziane w ust. 2 tego artykułu przysługiwało skarżącemu jedynie w zakresie broni sportowej, z uwagi na posiadany patent i licencję. Taki zakres zwolnienia wynika w sposób jednoznaczny z przywołanego przepisu, który określa, że z egzaminu zwolnieni są członkowie Polskiego Związku Strzelectwa Sportowego posiadający licencje zezwalająca na uprawianie strzelectwa sportowego - w zakresie broni sportowej. Oznacza to, że skarżący ubiegając się w ramach pozwolenia na broń do celów kolekcjonerskich, także o inne rodzaje broni niż broń sportowa, winien zdać egzamin ze znajomości przepisów dotyczących posiadania i używania broni pozostałych rodzajów, określonych w art. 10 ust. 4 pkt 1-3 i 6 u.b.i a. Zgodnie bowiem z art. 16 ust. 3 u.b.i a. część teoretyczna egzaminu dotyczy znajomości przepisów w zakresie zgodnego z prawem posiadania i używania danej broni. Niezdanie egzaminu w takim zakresie, tj. w odniesieniu do danej broni - stosownie do art. 17 ust. 3 u.b.i a. - nie pozwala organowi na wydanie pozwolenia na rodzaj broni objęty tym egzaminem.

Skarżący, co jest niesporne w przedmiotowej sprawie, egzaminu teoretycznego nie zdał, na egzamin poprawkowy nie stawił się i dlatego organ, uwzględniając zakres przysługującego mu zwolnienia z egzaminu, wydał pozwolenie w opisanym powyżej zakresie, tj. w zakresie broni sportowej. Wbrew przekonaniu skarżącego egzamin w części teoretycznej, w którym brał udział, był przeprowadzony w zgodzie z przepisami ww. rozporządzenia, wobec czego organ zasadnie postanowieniem z (...) sierpnia 2014 r. odmówił jego unieważnienia. W przygotowanych pytaniach testowych uwzględniono zwolnienie skarżącego z części egzaminu wynikającej z posiadania przez niego licencji PZSS i patentu. Część zagadnień objętych egzaminem była ogólna i odnosiła się do wszelkich rodzajów broni określonych w ustawie i wszystkie osoby ubiegające się o pozwolenie na broń w jakimkolwiek celu, co wydaje się być oczywiste z uwagi na przedmiot pozwolenia, winny posiadać stosowną wiedzę na ten temat. Treść pytań egzaminacyjnych nie wykraczała poza zakres przedmiotowy określony w ustawie o broni i amunicji, pytania nie były obarczone błędami merytorycznymi i były odnoszone do broni palnej do celów kolekcjonerskich. Skarżący został poinformowany o zakresie przysługującego mu zwolnienia z egzaminu i o zakresie egzaminu, który musi być przez niego zaliczony, aby możliwe było uwzględnienie jego

wniosku w pełnym zakresie. Brak jest zatem podstaw do postulowanego w skardze uznania egzaminu z 7 lipca 2014 r. za niezgodny z przepisami ustawy o broni i amunicji.

Sąd za zasadne uznaje stanowisko organu co do niemożliwości przyznania skarżącemu prawa do posiadania broni szczególnie niebezpiecznej w postaci pistoletów maszynowych o kalibrze od 6 mm do 12 mm i karabinków samoczynnych o kal. od 5,45 mm do 7,62 mm, aczkolwiek nie w pełni podziela argumentację organu w tym zakresie. W wyroku z 5 listopada 2015 r., I OSK 524/14 NSA wskazał, że z treści art. 10 ust. 1 w zw. z art. 10 ust. 2 pkt 6 i art. 10 ust. 4 pkt 7 u.b.i a. wynika ogólna zasada, zgodnie z którą pozwolenie na broń do celów kolekcjonerskich uprawnia do posiadania broni, tj.m.in. pistoletów maszynowych o kalibrze od 6 mm do 12 mm oraz karabinków samoczynnych o kalibrze od 5,45 mm do 7,62 mm. Natomiast owszem art. 10 ust. 5 u.b.i a wprowadza określone wyłączenia w wydawaniu pozwoleń na broń, z tymże wyłączenia te dotyczą broni szczególnie niebezpiecznej, ale bez względu na kaliber, z zastrzeżeniem art. 29 ust. 2 tej ustawy, w sytuacji gdy art. 10 ust. 4 pkt 7 w zw. z art. 10 ust. 4 pkt 2 lit. c i e dokładnie precyzuje na jakie konkretnie pistolety maszynowe i karabiny maszynowe mogą być wydawane pozwolenia na broń osobom fizycznym. W takiej sytuacji trudno jest mówić jednoznacznie o ogólnym zakazie wydawania pozwoleń do celów kolekcjonerskich pistoletów maszynowych o kalibrze od 6 mm do 12 mm oraz karabinków samoczynnych o kalibrze od 5,45 mm do 7,62 mm. Taką oceną nie kłóci się także brzmienie art. 6 Dyrektywy Rady z dnia 18 czerwca 1991 r. w sprawie kontroli nabywania i posiadania broni (91/477/EWG), (Dz.U.U.E.L z dnia 13 września 1991 r. Nr 256, poz. 51), który nie wyklucza wydawania pozwoleń na tego rodzaju broń. Odmienne argumentacja organu w powyższym zakresie pozostaje jednak bez wpływu na wynik sprawy, albowiem zauważyć należy, że także w zakresie broni - pistolet maszynowy o kalibrze od 6 mm do 12 mm i karabinek samoczynny o kalibrze od 5,45 mm do 7,62 mm, które są zaliczane do broni do celów ochrony osób i mienia, skarżący nie przedstawił zdanego egzaminu bądź też stosownego zwolnienia z jego odbycia.

Końcowo wyjaśnić należy, że Sąd przedstawiając motywy wydanego rozstrzygnięcia nie odniósł się do argumentacji przedstawionej w piśmie z 2 kwietnia 2016 r., które wpłynęło do akt 12 kwietnia 2016 r., czyli dzień przed rozprawą, albowiem pismo to nie pochodzi od strony, a pełnomocnictwo dla B. G., autora pisma, w postępowaniu sądoadministracyjnym nie zostało przedłożone.

Mając wszystkie powyższe względy na uwadze Sąd, na podstawie art. 151 p.p.s.a., orzekł jak w sentencji wyroku.